

STICHTING VETERANEN OEGSTGEEST

Nr. 9 Jaargang 5

September 2026

Stichting Veteranen Oegstgeest

Telefoonnummer : 06-83580746

E-mailadres : secretaris@veteranen-oegstgeest.nl

www.facebook.com/VeteranenOegstgeest

[St. Veteranen Oegstgeest - Home \(veteranen-oegstgeest.nl\)](http://veteranen-oegstgeest.nl)

Bij de voorplaat; "Ohh moeder, Wat was het heet!"

INHOUDSOPGAVE

Inhoudsopgave nummer 09:

1. Bestuur Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO).
2. Van het Bestuur/Redactie.
3. Onderhoud Oorlogsgraven.
4. Bezoek aan het Jojo-gebouw.
5. Veteranencafé.
6. Indië Herdenking in Oegstgeest.
7. Mariniersdag te Rotterdam.
8. Wist u dat....
9. Humor in Uniform
10. Foto-collage.

1. Bestuursleden SVO

Voorzitter
J.F. Verdonk

Secretaris
B. Hermans-Groen

Penningmeester
F.P.J. Hermans

Hoofdredacteur
W.P. v/d Houten

Alg. bestuurslid
E. Dusoswa

2. Mededelingen van het bestuur:

Stichting Veteranen Oegstgeest op het Dorpsfeest te Oegstgeest

Op zondag 6 september vanaf 14:00 uur wordt er een Informatieplein georganiseerd tijdens het Dorpsfeest van Oegstgeest. Voor dit Informatieplein hebben zich een twintigtal Oegstgeester organisaties aangemeld, zo ook de Stichting Veteranen Oegstgeest.

Het Informatieplein bevindt zich op de grote parkeerplaats achter de Jumbo.

We staan met een eigen tafel om zo voor onze stichting wat meer bekendheid te verwerven. Bert en Barbera Hermans zullen het spits afbijten en we hopen, dat u in groten getale aanwezig wilt zijn om onze stichting te ondersteunen.

Aankomende Veteranencafees van 2026

Elke 2^e donderdag van de maand in het Dorpscentrum van Oegstgeest

10 september, 8 oktober, 12 november en op 10 december.

De Stichting Kringloop Herenstraat 63 Voorhout heeft het financieel mogelijk gemaakt, dat de Veteranencafees in 2026 doorgang kunnen vinden.

**Gezien de stijgende prijzen van de consumpties ziet de penningmeester zich verplicht om de kosten van de consumptiemuntjes te verhogen. In plaats van 5 muntjes voor € 10,- krijgt u nu 4 muntjes voor € 10,- .
Eerder aangeschafte muntjes blijven gewoon geldig!**

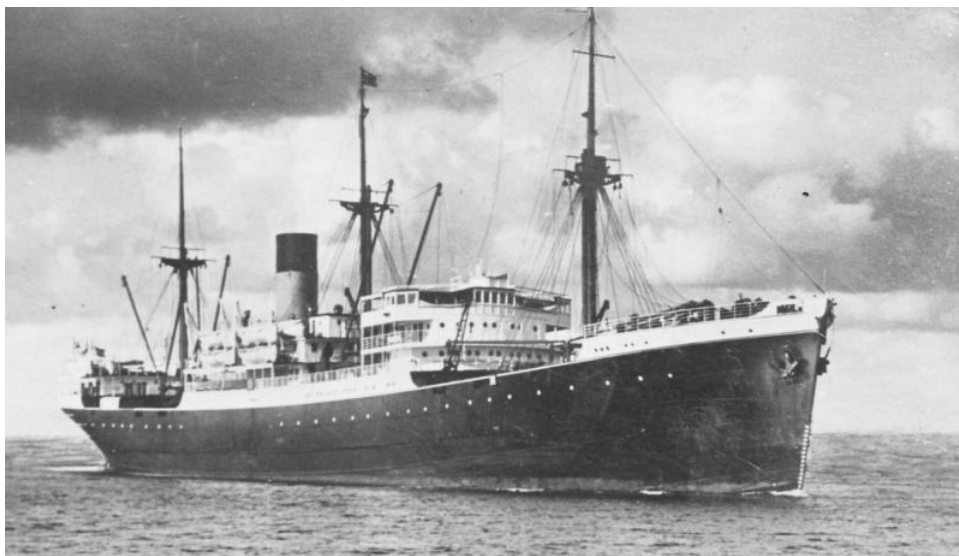
Vernieuwde website Stichting Veteranen Oegstgeest

Secretaris en tevens Webmaster van onze Website “Stichting Veteranen Oegstgeest”, Barbera Hermans-Groen, heeft een grondig onderzoek ingesteld naar gesneuvelde militairen uit Oegstgeest, ze heeft daarbij zeer zeker de Koopvaardij niet vergeten. Het onderzoek heeft uitgewezen dat niet alle gesneuvelde Oegstgeestenaren een herdenkingsplekje hebben gekregen op de bij het Oorlogsmonument aangebrachte plaquettes.

Ook zijn er veel authentieke foto's toegevoegd!

De redactie raadt u dan ook aan om eens een kijkje te nemen op onze vernieuwde website:

<https://veteranen-oegstgeest.nl/Menu/>

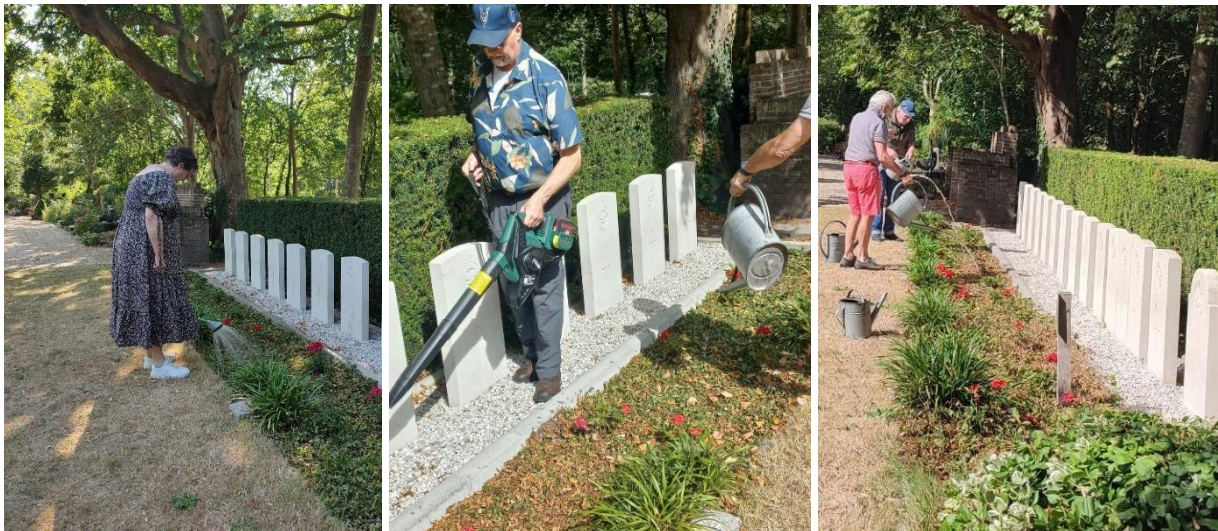

3. Onderhoud Oorlogsgraven.

Ook in de vakantieperiode zijn er enkele bestuursleden van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO) die onderhoud hebben gepleegd aan de Oorlogsgraven bij het Groene Kerkje en het Witte Anjer Perkje bij het Gemeentehuis in Oegstgeest. Er werd afwisselend volop gebruik gemaakt van gieters en de bladblazer, indien daar behoefte aan was. De begroeiing had daar inderdaad behoefte aan, want die begon er een beetje uit te zien als de Saharawoestijn.

Zij, die het bestuur hierbij eens willen ondersteunen, kunnen altijd terecht op de 1^e zaterdag van elke maand. Wilt U, de lezer, eens komen helpen, neemt dan vooraf wel even contact op met de secretaris, want soms wordt -door onvoorziene omstandigheden- de datum en het tijdstip van het onderhoud gewijzigd.

Ondanks alle inspanningen, zijn er toch een aantal plantjes, door de extreme hitte verdord geraakt. Dit is gemeld aan de Consul, dhr. Leon Vlasveld. Hij draagt zorg dat er binnenkort door de Groenvoorziening van de gemeente Oegstgeest wat nieuwe beplanting aangebracht zal worden.

4. Bezoek aan het JoJo-gebouw.

Op maandag 3 augustus j.l. werd een vertegenwoordiging van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO) uitgenodigd om aanwezig te zijn bij het bezoek van de lokale pers aan de Veteranen Groep Teylingen (VTG) in hun onderkomen in het JoJo-gebouw in de Sint Antoniuslaan in Sassenheim.

Om 10.00 uur arriveerden de heren van den Houten en van Tuinen op de locatie in Sassenheim, waar zij welkom werden geheten door enkele afgevaardigden van de VGT, n.l. de heren Grooters en Leenheer. In de “coffee-corner” zaten al een aantal Veteranen van het voormalige Veteranen Ontmoetings Centrum Duin- & Bollenstreek (VOC-D&B) en wat afgevaardigden van de Gemeenteraad van Teylingen en uiteraard de Burgemeester, mevrouw Carla Breuer, die het VOC-D&B altijd heeft gesteund en vele malen een bezoek aan “Huize Tempo Doeloe” heeft gebracht. Verder waren er wat journalisten c.q. fotografen aanwezig van het “Leids Dagblad” en van de “Teylinger”. Nadat iedereen van koffie en gebak was voorzien, ging een gedeelte van het gezelschap naar buiten en stelde zich in de tuin op, bij de nieuwe veteranenbank. Gemeenteraadslid en fractievoorzitter van Trilokaal (een plaatselijke politieke partij), mevrouw Carmen van Velzen sprak de aanwezigen toe en vertelde, dat de veteranenbank door Veteranen van de Hoekse Waard was gemaakt, in een bedrijf wat “Hoekse Hout” heet en wat gevestigd is in de plaats Strijen. De bank is gemaakt onder het motto: Vóór Veteranen dóór Veteranen! De veteranenbank werd nu officieel aangeboden aan de VTG-groep, waarna mevrouw van Velzen de Burgemeester vervolgens verzocht, om op de bank plaats te nemen, temidden van een aantal

Veteranen. Burgemeester Breuer kreeg vervolgens het woord en vertelde, dat ze altijd graag met de Veteranen van “Huize Tempo Doeloe” had samengewerkt en bedankte de (oud)bestuursleden van het VOC-D&B voor de gastvrijheid die ze altijd genoten had. Ze was blij, dat er nu weer een -zij het bescheiden- onderkomen voor de Veteranen was. Blijkbaar is er nog steeds behoefte om samen te komen en elkaar te ontmoeten. De Burgemeester zei verder, dat ze dacht dat de ingebruikneming van het veteranenbankje, waarschijnlijk haar laatste officiële daad als Burgemeester van de Gemeente Teylingen zou zijn, omdat ze binnenkort haar functie zou neerleggen. Inmiddels heeft zij de functie aanvaard van waarnemend Burgemeester van de Gemeente Zoeterwoude.

Na de ingebruikname van de veteranenbank werd binnen nog een tijdje gezellig gepraat met diverse aanwezigen. Een trotse Veteraan, die in de jaren '60 nog in het voormalige Nederlands Nieuw Guinea had gediend, liet de Burgemeester zijn onderscheiding en een aantal emblemen van zijn eenheid zien. Hij wist boeiend te vertellen over de tijd die hij als jonge militair in “De Oost” had doorgebracht.

Omstreeks 12.30 uur werd de bijeenkomst beëindigd en keerden de bezoekers terug naar huis, nog nagenietend van deze bijzondere ervaring.

5. Veteranencafé van augustus 2026.

Op donderdag 13 augustus j.l. werd wederom een Veteranencafé gehouden in het Dorpscentrum (DCO) in Oegstgeest. Omdat de weersomstandigheden tropische temperaturen benaderden, werd deze keer geen plaats genomen aan de grote “bakstafel” in de tuin, omdat daar weinig schaduw was. Bovendien zijn niet alle Veteranen of andere bezoekers “warmweergeïnd”. Er werd deze keer weer gebruik gemaakt van de Kleine Zaal.

Daar hing overigens een interessante collectie schilderijen van Beeldend Kunstenaar & Kunstzinnig Therapeut Mies van Gunst. Het waren kleurrijke beelden/portretten van inwoners van “verre landen”. Om 15.45 uur arriveerde de eerste Veteraan, die welkom werd geheten door enkele bestuursleden. Omdat dit Veteranencafé midden in de vakantie viel, had het bestuur niet al te hoge verwachtingen van het aantal bezoekers.

Toch kwamen er -tot verrassing van de SVO-gastheren- ruim twintig gasten opdagen, waaronder zich ook de Burgemeester van Oegstgeest bevond, de heer Jaensch. In de Kleine Zaal -die wat warmer was dan normaal- was het toch goed uit te houden.

Zoals gewoonlijk waren er weer boeiende gesprekken. Zo uitte iemand zijn zorgen over de nieuw te bouwen “pillenfabriek” in Katwijk. Een (sport)duiker die bij de “Poldercross” ingezet was geweest, was bezorgd over de “rommel” op de bodem van het Oegstgeester Kanaal. Verder waren er ook vrolijker onderwerpen, zoals het verzamelen van postzegels en onderscheidingen. Ook de Veteranendag van de Koninklijke Marine in Den Helder kwam aan bod en er gingen weer enkele fotoboeken rond, met foto’s over Nederlands Nieuw Guinea. Sommigen, die al met vakantie waren geweest, deelden hun verhalen met de andere bezoekers. De gesprekken werden aangenaam onderbroken door de gastvrouw, die enkele grote schalen met hartige hapjes binnenbracht, die waren klaargemaakt door de beheerder van het DCO, de heer Brouwer. De aanwezigen wisten daar wel raad mee. Uiteraard was ook de “Hoffotograaf der Veteranen”, de heer van Elk aanwezig, o.m. ten behoeve van de Nieuwsbrief.

Om 18.15 uur verlieten de laatste bezoekers het DCO, terugkijkend op een gezellige bijeenkomst. Behalve uit Oegstgeest waren er ook gasten uit Lisse, Roelofarendsveen, Rijnsburg, Sassenheim, Voorhout en Warmond.

6. Indië Herdenking in Oegstgeest.

Op zaterdag 15 augustus j.l. werd door enkele vertegenwoordigers van de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO) bij het Monument in het Bos van Wijckerslooth herdacht, dat op deze datum -81 jaar geleden- het Japanse Keizerrijk capituleerde en het voormalige Nederlands Oost-Indië werd bevrijd van de bezetter. Voor veel Nederlandse krijgsgevangenen in de Japanse kampen in Nederlands Oost-Indië en elders in "de Oost", kwam deze bevrijding net op tijd. In de navolgende jaren -1945-'50- kwamen in de "Gordel van Smaragd" (oude bijnaam voor Nederlands-Indië) ook veel Nederlandse militairen om. Vele duizenden liggen begraven op de bekende Oorlogsbegraafplaats "Menteng Pulo" in Jakarta op Java. Deze begraafplaats staat ook bekend als de Marine-begraafplaats. Hier is ook het Karel-Doorman Monument gesitueerd. Hier liggen overigens ook honderden burgerslachtoffers van de Japanse bezetting en de Bersiap-periode. De Bersiap of Bersiapperiode is een in Nederland gebruikte aanduiding voor de gewelddadige periode in het voormalige Nederlands-Indië aan het begin van de Indonesische onafhankelijkheidsstrijd, direct na het einde van de Japanse bezetting. De term verwijst naar de aanvallen van Indonesische "vrijheidsstrijders" op mensen waarvan werd aangenomen dat ze de koloniale verhoudingen wilden herstellen. Het Maleise woord Bersiap ("wees paraat", "geef acht!") was tijdens de revolutie een strijdkreet van de Indonesische strijders. De aanvallen waren het hevigst tussen ongeveer oktober 1945 en februari 1946. Volgens historische onderzoekers duurde de Bersiap van augustus 1945 tot november 1947. De Bersiap-periode kenmerkte zich door het gebruik maken van dodelijk geweld, seksuele aanranding en uithongering tegen allen die verdacht werden van medeplichtigheid aan het herstellen van het koloniale bestuur van Nederland. Naast de Europeanen en de Indische gemeenschap waren dat ook de Chinezen, Molukkers en andere Indonesiërs. Gedurende deze periode zijn duizenden burgers slachtoffer geworden van vaak dodelijke wreedheden. Het aantal is onduidelijk, schattingen variëren van tienduizenden tot honderdduizenden doden. Het geweld, dat de Indonesische revolutie in aanvang kenmerkte, leidde tot een massale repatriëring naar Nederland van Indische Nederlanders en tot een wereldwijde diaspora van Indische Nederlanders. In Nederland hebben deze gebeurtenissen voor o.a. de Molukse gemeenschap een lange periode van rouw en traumaverwerking ingeluid, waarin

termen als Indisch-zwijgen en repatriëring centraal stonden. Dit riep bij zowel de Nederlandse als de Indisch/Molukse gemeenschap veel negatieve gevoelens op en de discussies over de Indië-kwesties.

“Menteng Pulo”

“Menteng Pulo” is niet de enige Erebegraafplaats in Nederlands-Indië. Alleen op Java zijn er al zo’n zeven Oorlogsbegraafplaatsen of Erevelden. De Indië-herdenking wordt altijd op grote schaal gehouden in Den Haag, maar ook op kleinere schaal in diverse Nederlandse Gemeenten. Zo ook al een aantal jaren in Oegstgeest, waar de SVO “het voortouw” neemt!

Om 11.45 uur werden de voorbereidingen op de herdenkingsplaats uitgevoerd om de bossen zonnebloemen (als symbool van de bevrijding in “de Oost”) bij/aan het Indië-Monument te bevestigen. Een en ander geschiedde met de hulp van mevrouw van Zuuren, die ook aanwezig was bij het Monument. De dochter van mevrouw van Zuuren -Esther- zit in de organisatie van de Nationale 15 augustus herdenking. De echtgenoot van mevrouw van Zuuren heeft ook in het Jappenkamp gezeten. Verder was er ook nog de kleindochter van de heer Vrijburg, de oprichter van het Nationale Comité 15 augustus, die een aantal rozen aan het Monument bevestigde. Zij wilde echter “niet in beeld” en verder anoniem blijven. Toen dit gebeurd was werd de ere-opstelling ingenomen en vervolgens werd een eerbewijs gebracht, voor zij, die ver van huis, hun leven hadden gegeven voor het vaderland.

De Zonnebloemen waren, net als vorig jaar, geschonken door de Afdeling IMOSPHINX ACADEMY Nederland. [IMOS – Interallied Military Organisation Sphinx](#)

Een en ander werd geregistreerd door de “Hoffotograaf der Veteranen”, de heer van Elk. Omstreeks 13.00 uur keerden de “herdenkers” -de heren Hermans, van den Houten, van Leeuwen en Verhaar en de dames Hermans-Groen en van Zuuren-tevreden huiswaarts, met hun gedachten nog bij de gebeurtenissen, die lang geleden, in een ver land hebben plaatsgevonden. Omdat het Dorpscentrum op zaterdag gesloten is, werd ter afsluiting nog een broodje en een drankje genuttigd bij de “Foodmaster” aan de Ommevoort.

De penningmeester was zo vriendelijk geweest om hier een tafel voor de gasten te reserveren, waar onder het genot van de eerdergenoemde attributen, nog een tijdje gezellig werd nagepraat. Mevrouw van Zuuren voelde zich duidelijk op haar gemak bij de Veteranen. Ook de heer van Elk hoorde bij de genodigden en liet zien, hoe professioneel hij eigenlijk is. Hij maakte een foto van het gezelschap en zorgde er voor, dat hij zelf ook “in beeld kwam!”.

Aanvullend op de 15 augustus Indië Herdenking, het volgende relaas:

Uit een onderzoek naar gesneuvelde Oegstgeester militairen door Barbera Hermans-Groen, is gebleken dat er nog een tweetal Oegstgeestenaren in Japans krijgsgevangenschap zijn overleden. Zij waren tewerkgesteld aan de Birma spoorlijn en zijn door vreselijke ontberingen in krijgsgevangenschap om het leven gekomen, hier volgen hun namen:

Jan Verboog en Bernard Schuitemaker

In de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog zijn ook vanuit Oegstgeest mannen vertrokken die hun leven in dienst stelden van het Koninkrijk. Twee van hen waren ****Jan Verboog**** en ****Bernard Schuitemaker****. Beiden kwamen om tijdens de oorlog in Azië.

****Jan Verboog****, geboren in Oegstgeest op 25 december 1918, diende als sergeant-vlieger bij de Militaire Luchtvaart van het Koninklijk Nederlands-Indisch Leger. Tijdens de Slag om Java onderscheidde hij zich door een uitzonderlijke daad van moed. Op 1 maart 1942 werd zijn vliegtuig tijdens een offensieve verkenningsvlucht boven Midden-Java zwaar getroffen. De eerste bestuurder, een luitenant, raakte ernstig gewond en kon het toestel niet langer besturen. Verboog nam de besturing over en slaagde erin een noodlanding op zee te maken.

Daarmee was het gevaar echter nog niet voorbij. Hoewel het hem was verboden en terwijl vijandelijk mitrailleurvuur op hen werd gericht, keerde Verboog terug naar het zinkende vliegtuig om zijn gewonde commandant te redden. Hij bracht hem naar de kust en zwom daarbij ongeveer 200 meter door het water. Dankzij zijn koelbloedigheid, vakmanschap en enorme doorzettingsvermogen overleefde de luitenant.

Voor deze bijzondere daad werd Jan Verboog in 1948 postuum onderscheiden met de ****Bronzen Leeuw****, een hoge Nederlandse onderscheiding voor uitzonderlijke moed en beleidvol optreden in de strijd. Verboog zelf overleed in 1943 in krijgsgevangenschap in Siam. Hij was slechts 24 jaar oud.

Ook ****Bernard Schuitemaker****, geboren op 12 augustus 1904, diende in Nederlands-Indië. Hij was soldaat bij de infanterie en kwam op 25 maart 1943 op 38-jarige leeftijd om in Kinsayok, tijdens zijn krijgsgevangenschap. Zijn naam staat vermeld op verschillende oorlogsmonumenten, waaronder het monument voor de Birma-Siam Spoorweg. Bernard Schuitemaker rust op het

****Kanchanaburi War Cemetery**** in Thailand.

Twee Oegstgeestenaren, ieder met een eigen verhaal. Jan Verboog als militair die zijn leven waagde om dat van een ander te redden, en Bernard Schuitemaker als een van de

vele Nederlandse militairen die de oorlog in Azië niet overleefden. Hun namen herinneren ons eraan dat de gevolgen van de Tweede Wereldoorlog ook in onze eigen gemeente voelbaar waren — en dat hun verhalen het verdienen om verteld en herinnerd te blijven.

“Het monument Birma-Siam en Pakan Baroe spoorwegen te Bronbeek, Arnhem”

7. Mariniersdag te Rotterdam.

Door: Willem van den Houten.

Op zaterdag 22 augustus j.l. werd voor de 4^e keer een Mariniersdag gehouden op de “Van Ghentkazerne” (VGKAZ) in Rotterdam. Deze dag is een ontmoetingsdag voor allen, die bij het Korps Mariniers dienen, of ooit in het verleden gediend hebben. Voor deze dag hadden zich maar liefst 600 (oud)mariniers en hun relaties aangemeld, die vanaf 10.30 uur, via de “Oude Poort”, het kazerneterrein betraden. Na door het ontvangstcomité “gescreend” te zijn betrad de redacteur van onze Nieuwsbrief -om 10.45 uur- het exercitieterrein van de VGKAZ, waar al de nodige gasten gearriveerd waren.

Als “speciale beveiliging” had ik mijn dochter meegenomen, die altijd graag meegaat bij allerlei Marine-activiteiten en Veteranendagen. We waren wat later, want toen we op het Station Blaak aankwamen, barstte er een langdurige en hevige stortbui los, waardoor we genooddaakt waren, om in Restaurant “De Gele Kanarie” te schuilen. Echter koffie en thee met gebak maakte de vertraging zeer aangenaam. Toen we korte tijd later al enkele minuten op het kazerneterrein waren, kwam een kleine groep motorrijders van de “Dutch Marines Brotherhood” met hun brullende motoren de kazerne oprijden. Zij werden met applaus ontvangen en doorgestuurd naar een speciale parkeerplaats.

Op het terrein waren een zestal pagodetenten geplaatst, waaronder zich een aantal Marine-gerelateerde bedrijven of instellingen bevonden, zoals de uitgever van Marine & Mariniersboeken “Klus op dek” en een stand van het Mariniersmuseum. De eigenaar van uitgeverij “Klus op dek” is een oude buddy van mij, waar ik ooit mee gediend heb bij het Detachement Mariniers aan boord van Hr.Ms. “Karel Doorman”. Ik ben dan ook altijd in een vroeg stadium op de hoogte van nieuwe uitgaves en/of publicaties. Het was weer even een leuk weerzien. Verder was ook de “Mariniers-Ziekenboek” aanwezig, waarvan de vertegenwoordigers altijd in den lande bij

langdurige zieken, thuis op bezoek gaan en een stand van de Mariniers-Commando's die allerlei artikelen verkochten. Ook de Gorilla-Shop, de uitgever van allerlei emblemen en defensie-coins was ter plaatse en deed goede zaken. Er was verder een vertegenwoordiging van de "Dutch Marines Rowing Challenge" (DMRC). Dat is een club van oud-mariniers, die met roeiboten allerlei vaartochten maken, waarvan de sponsoring naar een goed doel gaat. In de meeste gevallen komt dat ten goede aan "maten", die veel last hebben van het Post Traumatisch Stress Syndroom (PTSS). De roeiclub is opgericht in 2015 tijdens het 350 jarig bestaan van het Korps Mariniers en startte meteen met een monster-roeitocht van ruim 350 kilometer van Rotterdam naar Londen. Inmiddels is de groep enorm uitgebreid en heeft zij vele vaartuigen. Zo zijn er tegenwoordig trainingsfaciliteiten in Almere, Culemborg, Hattem, Leeuwarden, Roermond en Rotterdam. Voor 2027 staat er wederom een non-stop estafette van 333 kilometer in de planning, van Southwold-Solebay (UK) naar Texel en Den Helder en is de sponsoropbrengst weer voor buddy's met PTSS. Uiteraard waren er ook stands waar koffie en thee (met cake) werden verstrekt en een E.H.B.O.-stand. Op de hoek van het exercitieterrein stond een grote landrover met een veldkombuis. Hier werden "broodjes gebakken marinier" verstrekt. Dat is een warm broodje met gebakken cornedbeef en met uien en andere ingrediënten, gemaakt volgens een oude marine-recept. Deze lekkernij vond gretig aftrek bij de vele gasten. De ludieke naam is algemeen bekend onder (oud)mariniers. Die hebben wel meer van dat soort benamingen, zoals "broodje voorterrein" (ik weet alleen niet meer wat daar op zat) en "sterf-op-sstraat-worst"(cervelaatworst) en dergelijke. Op het exercitieterrein waren voldoende tafels, banken en stoelen geplaatst, zodat iedereen die dat wilde plaats kon nemen onder een afdak, want er dreigden nog steeds regenbuien. Gelukkig

bleef het de rest van de dag droog.

Om 11.00 uur werd de Mariniersdag officieel geopend door de voorzitter van het Contact Oud Mariniers (C.O.M.), de heer Bercx.

Tegenwoordig heet de vereniging Contact Mariniers, want het woord oud is taboe en hoort niet meer bij een moderne vereniging. Toch blijft de schrijver van dit verslag eigenwijs de naam Contact Oud Mariniers gebruiken. De voorzitter heette de aanwezigen hartelijk welkom en deelde de onderdelen van het programma mede. Vervolgens gaf hij het woord aan de Commandant van het Korps Mariniers (CKMARNS), Brigade-Generaal Moerman,

die eveneens de aanwezigen hartelijk welkom heette en die blij was, dat de gasten met zo'n grote vertegenwoordiging waren gekomen. Hij wenste iedereen een prettige dag toe en verwelkomde verder, de (race)fietsers van het C.O.M., die net binnenkwamen en die eerder op de dag waren vertrokken voor een tocht van zo'n 60 kilometer rond Rotterdam.

Ondergetekende maakte vervolgens een

uitgebreide rondgang langs alle stands en schafte de nodige artikelen aan, waarna gezellig wat drankjes werden genuttigd en gesprekken werden gevoerd met een aantal bekenden. Enkele bezoekers van het Veteranencafé in Oegstgeest waren hier

ook aanwezig, als mede een aantal bestuursleden van het Zeeuwse C.O.M., waar ik al ruim 50 jaar lid van ben.

Rond 12.00 uur was er een optreden van de “Pegasus Pipes en Drums Band of the Netherlands”, een doedelzakkenband die een wervelende show gaf. Na dit optreden werden de zogenaamde “Highland Games” gehouden. Dit is een nieuw fenomeen, waaraan een aantal leden van C.O.M.-afdelingen deelnamen. Het is nog kleinschalig, maar men wil het volgend jaar behoorlijk uitbreiden. Deze keer waren er drie onderdelen, n.l. een race met een brancard met zandzakken, een soort handgranaten werpen en touwtrekken tussen twee teams gespierde oud-mariniers. De onderdelen vonden plaats onder enthousiast applaus van de vele toeschouwers, die inmiddels al de nodige biertjes naar binnen hadden gewerkt. Door de voorzitter van het C.O.M. werden ook nog enkele oud-bestuursleden in het zonnetje gezet en kregen zij een blijk van waardering of werden zij erelid van de vereniging. Toen -omstreeks 14.00 uur- alle officiële zaken waren afgelopen, konden de eerste gasten zich naar het Bedrijfsrestaurant in gebouw “De Maasbruggen” begeven, waar het personeel van Paresto (de Paarse Restaurant Organisatie) al klaarstond om de “Blauwe Hap” te verstrekken. Nu mag men “een gegeven paard niet in de bek kijken”, maar de tijd van de echte “Indische Maaltijd”, is ook bij de Koninklijke Marine (op enkele uitzonderingen na) helaas geschiedenis. Maar goed, dat mocht de pret niet drukken; e.e.a. smaakte redelijk. Na de maaltijd werd nog een uitgebreide ronde over het terrein gemaakt. Een lezing van CKMARNS in de “Van Ghentzaal” over de huidige en toekomstige ontwikkelingen van het Korps Mariniers heb ik aan mij voorbij laten gaan, evenals een bezoek aan de sporthal, waar een demonstratie met drones werd gegeven. Contact met de “oude maten” was op dat moment belangrijker.

Na nog een poosje gezellig gezeten te hebben, werd afscheid genomen van een aantal bekenden en werd de terugreis naar Leiden aanvaard. Gelukkig was het niet druk in Metro en trein. Waarschijnlijk was iedereen afgereisd naar Zandvoort voor een of ander “spel-met-autootjes” (Nu zijn alle F1-fans waarschijnlijk boos op me). Om 18.00 uur was ik weer terug in Leiden, terugkijkend op een gezellige en interessante Mariniersdag. In Leiden kwam net een bomvolle trein uit Haarlem aan. Allemaal mensen in oranje outfits met een wezenloze blik in hun ogen. Waarschijnlijk hadden zij te veel “Red Bull” gedronken!

8. Wist u dat?

.....de heren Hermans en van den Houten, op maandag 17 augustus j.l. een bezoek hebben gebracht aan het onderkomen van de Veteranen Groep Teylingen (VGT) en dat zij daar o.m. gesproken hebben over de binnenkort in/bij het JoJo-gebouw te houden Veteranen-barbecue.

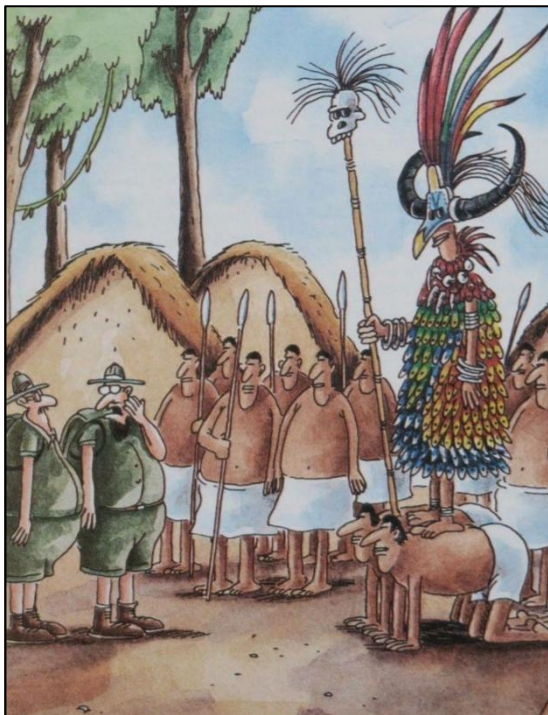

.....op 22 en 23 augustus er Oorlog en Vrede in de Bollenstreek was. Er waren veel voertuigen uit de 2^e Wereldoorlog te zien en re-enactment in prachtige uniformen.

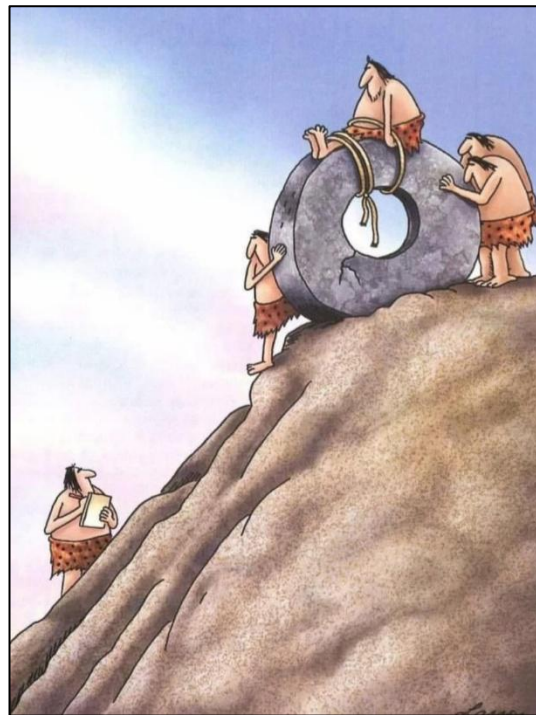

.....op vrijdag 4 september a.s. de Veteranen Groep Teylingen een barbecue houdt voor de Veteranen van de Duin & Bollenstreek en de Stichting Veteranen Oegstgeest (SVO) en dat u informatie over e.e.a. kunt verkrijgen bij het bestuur van de SVO!

9. Humor in Uniform.

Dat moet de commandant zijn.

De eerste Technische Troepen.

10. Fotocollage

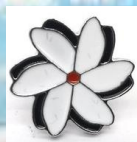
Onderhoud Oorlogsgraven

Veteranencafé

Indië Herdenking Oegstgeest

Mariniersdag te Rotterdam

